

भारप्रमाणं च चतुर्भिर्वीहिभिर्गुंजगुंजान्पंचपणंपणान् अष्टौधरणमष्टौचकर्षतांश्चतुरःपलं तुलांपलशतंप्राहुर्भारः स्याद्विंशतिस्तुला इति मारीनाम
अकालमृत्युः अरिष्टमभद्रम् अशुभाः दुःखहेतवः ॥ ११ ॥ क्वापिकदाचित् अनेन भगवत्यसमर्प्यस्वयमयभोजिनः सर्वानिष्टनिवर्तकमपि अनिष्टहेतु

दिनेदिनेस्वर्णभारानष्टौससृजतिप्रभो ॥ दुर्भिक्षमार्य्यरिष्टानिसर्पाधिव्याधयोऽशुभाः ॥ ११ ॥ नसंति
मायिनस्तत्रयत्रास्तेऽभ्यर्चितोमणिः ॥ सयाचितोमणिं क्वापियदुराजायशौरिणा ॥ नैवार्थकामुकः प्रादा
द्याज्जाभंगमतर्कयत् ॥ १२ ॥ तमेकदामणिंकंठेप्रतिमुच्यमहाप्रभम् ॥ प्रसेनो हयमारुह्यमृगयां व्यचर
द्दने ॥ १३ ॥ प्रसेनं सहयंहत्वामणिमाच्छिद्यकेसरी ॥ गिरिविशन्जांबवतानिहतोमणिमिच्छता ॥ १४ ॥
सोऽपि चक्रे कुमारस्य मणिं क्रीडनकंविले ॥ अपश्यन् भ्रातरं भ्राता सत्राजित्पर्यतप्यत ॥ १५ ॥ प्रायः कृष्णो
ननिहतोमणिग्रीवो वनंगतः ॥ भ्राताममेतितच्छ्रुत्वा कर्णेकर्णेऽजपन्जनाः ॥ १६ ॥ भगवांस्तदुपश्रुत्य दुर्य
शोलिप्तमात्मनि ॥ माष्टुं प्रसेनपदवीमन्वपद्यत नागरैः ॥ १७ ॥ हतं प्रसेनमश्वंचवीक्ष्यकेसरिणा वने ॥ तंचा
द्रिपृष्ठे निहतमृक्षेण ददृशुर्जनाः ॥ १८ ॥ ऋक्षराजबिलं भीममंधेनतमसावृतम् ॥ एको विवेश भगवानव
स्थाप्य बहिः प्रजाः ॥ १९ ॥ तत्र दृष्ट्वामणिश्रेष्ठं बालक्रीडनकंकृतम् ॥ हर्तुं कृतमतिस्तस्मिन्नवतस्थेऽर्भकांति
के ॥ २० ॥ तमपूर्वनरं दृष्ट्वा धात्रीचुक्रोशभीतवत् ॥ तच्छ्रुत्वाऽभ्यद्रवत्कुद्धोजांबवान्बलिनां वरः ॥ २१ ॥ स
वै भगवता तेन युयुधेस्वामिनात्मनः ॥ पुरुषं प्राकृतं मत्वा कुपितो नानुभाववित् ॥ २२ ॥ दंष्ट्रयुद्धं सुतुमुलमुभयो
र्विजिगीषतोः ॥ आयुधाश्मद्भुमैर्दोर्भिः क्रव्यार्थेन योरिव ॥ २३ ॥ आसीत्तदष्टाविंशाहमितरेतरमुष्टि
भिः ॥ वज्रनिष्पेषपरुषैरविश्रममहर्निशम् ॥ २४ ॥ रेवभवतीति सूचितम् ॥ १२ ॥ तदेव दर्शयितुमाह तमेकदेति प्रतिमुच्य
बध्वा प्रसेनः सत्राजिद्भाता ॥ १३ ॥ आच्छिद्य आकृष्य गृहीत्वा ॥ १४ ॥ १५ ॥ अजपन् उपांशु अवोचन् ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥
॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ क्रव्यार्थे आमिषार्थे ॥ २३ ॥ अष्टाविंशाहम् अष्टचविंशतिश्च दिनानियस्मिस्तदष्टाविंशाहम् विंशतिशब्दे तिलोपआ
र्षः वज्रस्य निष्पेषो निर्घातस्तद्वत्परुषैर्निष्ठुरैः ॥ २४ ॥